

jeg ved, har den svenske Regering ladet Fiskerbefolkningen i Sverige diskutere Konventionens Bestemmelser, forinden man der indlod sig paa en Ordning. Her i Landet har noget saadant, saa vidt mig bekendt, ikke fundet Sted; i alt Fald ved jeg, at mange af disse Bestemmelser ere komne meget overraskende. Jeg skal hermed slutte mit Indlæg i denne Sag, idet jeg, som jeg allerede har udtalt, haaber, at der kunde blive Lejlighed til at drøfte Sagen i et Udvalg sammen med det Udvalg, som forhaabentlig vil blive nedsat om det Fiskerilovforslag, som vi senere skulle behandle.

C. Sage: Det er ikke for at komme ind paa de større Spørgsmaal, som min ærede Sidemand (Trolle) berørte, at jeg har bedt om Ordet. Det er kun for at henlede Opmærksomheden paa et ganske enkelt Punkt af Konventionen, som forekommer mig at være uklart. Maaſte ſhuldes denne Opfattelse en Misforſtaeſe fra min Side, men jeg har dog ikke villet unblade at fremdrage den. Det hedder i Konventionens 1ste Artikel, at Søterritoriet i fiskerimæssig Forstand skal være et Omraade, der udgør en Strækning af 1 geografisk Mil fra Kysten eller yderste der ud for liggende Holme og Stær, som ikke til Stadighed overskylles af Vandet. Dette synes naturligt at maatte forstaaes saaledes, at naar man befinder sig paa et Punkt paa Havet, hvor der i enhver Retning ikke er mindre end en Mil til Land, saa er man uden for Søterritoriet. Altsaa, Søterritoriet er et Bælte, der følger alle Kystens Krümminger og Svæjninger ligesom en Kantning. Enhver Bugt ind i Kysten gør Søterritoriet med, og hver Gang Kysten springer frem, saa følger Søterritoriet med langs Kysten. Men denne Opfattelse synes at staa i Strid med den Bestemmelse, der findes i Slutningen af Artiklen. Der hedder det nemlig, at det dog skal være danske Fiskere tilladt at drive Fiskeri indtil en Afstand af $\frac{3}{4}$ geografiske Mil uden for en ret Linie, draget fra Hallands Wäderøs Fyr til Thylø Fyr. Naar man nu ser paa Kortet, vil man finde, at disse to Punkter, de to nævnte Fyr, ligge hver paa sin Side af Indgangen til den Bugt, som kaldes Laholms-Bugten paa Sveriges Bestykt, den Bugt, hvorved Halmstad ligger. Det er en Bugt omtrent

af Størrelse som Køge Bugt, og mellem de to Fyr, som altsaa betegne Bugtens Endepunkter, er der en Afstand af 3 Mil, og Bugten selv er saa dyb, at man kan gaa 1 Mil inden for den her nævnte rette Linie, og endda være i mere end 1 Mils Afstand fra den svenske Kyst. Den Opfattelse, der ligger bag denne Bestemmelse her, synes altsaa at være den, at hvor der er en Bugt, skal alt, hvad der ligger inden for den rette Linie mellem Bugtens to Endepunkter, betragtes som Søterritorium, og endda skal Søterritoriet gaa 1 Mil uden for paa den anden Side. Min ærede Sidemand har udtalt, at denne Bestemmelse for denne Kyststræknings Bedkommende i Realiteten er uden nogen Betydning. Det er ikke det, jeg dvæler ved, men kun derved, at hvis denne Opfattelse, som synes at ligge bag denne Bestemmelse, skulde blive accepteret, vil det føre til ganske uholdbare Konsekvenser. Der er jo slet ingen Grænser for, hvor stor en saadan Bugt maatte være, og hvor stor den end maatte være, saa maatte man dog følge den samme Regel. Det er heller ikke den Opfattelse, der stemmer med de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, idet denne Bestemmelse i Konventionen Side 3 staar gengivet saaledes: Dog med Undtagelse af Kysten fra Hallands Wäderøs Fyr til Thylø Fyr paa svensk Side og Færvandet omkring Anholt, hvor Grænsen er bestemt til $\frac{3}{4}$ geografisk Mil. Men det er klart nok, at det siger ikke det samme, som Konventionen selv siger. Da jeg har Ordet maatte jeg maaſte tillade mig at gøre opmærksom paa en anden Ting — det er ganske vist en meget lille Ting, en ren Bagatel. En geografisk Mil er nærmere forklaret ved Tilføjelsen i Parentes $\frac{1}{15}$ Breddegrad. Dette er, tror jeg, ikke ganske rigtig. En geografisk Mil er, saa vidt jeg ved, $\frac{1}{15}$ Ækvatorialgrad, medens derimod $\frac{1}{15}$ Breddegrad er, hvad vi kalde en dansk Sømil, det vil sige 4 Kvartmil. Nu er ganske vist Forſtellen mellem en Ækvatorialgrad og en Breddegrad yderst ringe, saa det er uden nogen Betydning, men det staader jo aldrig, at de Udtryk, der benyttes, ere korrekte.

M. Klausen: Den Overenskomst mellem Danmark og Sverige, som her foreslaas ophøjet til Lov, vil være af meget stor Betydning for flere af de Familier, der bo